

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloqventiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

V. Consolatio ad patientiam in morte cognatorum, parentum, liberorum,
fratrum, sororum, mariti, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

Luc. 16. v. 1. sed dispensatores. Ad hæc hortaberis ipsos, ut im-
Psal. 6. deratius ament bona fortunæ; quò enim impen-
 Divitiæ si *Psal. 6.* deratius ament bona fortunæ; quò enim impen-
 affluant, *Psal. 6.* deratius ament bona fortunæ; quò enim impen-
 &c. *Psal. 6.* deratius ament bona fortunæ; quò enim impen-
Eccl. 31. v. 24. deratius ament bona fortunæ; quò enim impen-
 putavi aurum, &c.

V. CONSOLATIO, VEL PARÆ-
 NESIS ad patientiam in morte cognatorum,
 parentum, liberorum, fratrum, sororum,
 mariti, uxoris, &c.

IN EXORDIO docebis ex S. litteris, non esse illi-
 citum luctum pro mortuis, eò quòd sanctissimi
 quique exitum suorum deplorârunt: ut Abraham
 mortem Saræ uxoris: & Joseph cum fratribus suis
 mortem patris sui Jacob: Hebræi mortem Moy-
 sis: David mortem Saulis, Jonathæ, & filii Abso-
 lonis: ipse Christus Lazari, & Act. 8. v. 2. viri timo-
 rati dicuntur planxisse planctu magno ob mortem
 B. Stephani.

Modus in lu-
ctu, ut & in
aliis rebus
adhibendus.
Omne nimium
est inimicum
natura.
1. Theff. 4. 12.
Lachrymis
nihil profi-
cimus.

IN PROPOSITIONE: Te ut dolorem Audi-
 torum, si non sanare, utcunq; tamen levare queas,
 mortuos nequaquam immoderatè esse lugendos
 probaturum.

CONFIRMATIONIS I. Locus *Ab in com-*
modis immodici luctus. Nam *Primò*, qui plus æquo
 indulget luctui in charorum obitu, is & jacturam
 quodammodo facit fidei in Christum & spei, ut
 indicat Apostolus, cum ait: *Non contristandum de*
dormientibus, instar gentilium, qui spem non habent
alterius vitæ. *Secundò*, quia immoderatio luctus
 multòs conjecit in graves morbos, vel etiam è me-
 dio sustulit, licet conarentur illum suppressere.
Tertiò, quia ea immoderatione ostendimus nos
 non solùm divinæ, sed etiam propriæ, quod ridi-
 culum est, repugnare voluntati, cum tamen sa-
 pientia-

pietissimi & optimi ac justissimi Dei voluntate
& providentia id fiat, quod non solum est justissi-
mum, sed etiam consultissimum & optimum, &
quotidie in Oratione Dominicadicamus: fiat vo-
luntas tua, & adveniat regnum tuum S. Hierony-
mus ad Paulam: Bonus, inquit, est Deus & omnia
qua bonus facit bona sunt necesse est. Et: Vnicus filius
raptus est; durum quidem, sed tolerabile quia sustulit
ille, qui dederat. Et S. Cyprianus de mortal. Quam
preposterum est, quamque perversam, ut cum Dei vo-
luntatem fieri postulemus, quando evocat nos & accer-
sit de hoc mundo Deus, non statim voluntatis ejus im-
perio pareamus. Et: Quid ergo rogamus & petimus,
ut adveniat regnum caelorum si captivitas terrena de-
lectat?

II. Ab utili seu commodis matura mortis: quia e-
nim evocari à Deo ex hac vita, non est aliud, quam
animam nostram, quæ corpori tanquam carceri
inclusa est, liberari è carcere, & ex miserrima car-
nis, mundi, & diaboli servitute in perfectam li-
bertatem vindicari: certè non est plorandum, sed
gaudendum in obitu piorum; sanguine vel ami-
citiæ conjunctorum; imò magis gaudendum est
de iis, qui in puerili; vel alia florenti ætate mo-
riuntur, quàm qui senectute: quia citius è carcere
vel captivitate liberantur. Hinc Cyprianus de
mortal. Per Salomonem, ait, Spiritus S. docet, qui Deo
placeant, maturius hinc eximi, & citius liberari, ne
dum in isto mundo diutius immorantur, mundi conta-
gibus polluantur. S. Basiliius Hom. 5. in Martyrem
Juliam: Non audis, ait, dicentem David: Educ de
carcere animam meam? multifarium angorem mo-
lestiamque indicantem, &c. Et: Simeon Dominum no-
strum suo ulnarum astringens complexu, ejusmodi vo-
cem emisit: Nunc dimittis servum tuum Domine.
Ei enim, qui ad coeleste domicilium festinus contendit,
omni carcere gravior est hac in habitatio corporis.

Multis ma-
lis beneficio
mortis libe-
ramur.
Syr. 40. v. 1.

Psal. 141. v. 8

Luc. 1. v. 26.

*A moriendi
necessitate
nullus, quan-
tumvis san-
ctus, potens;
aliisque donis
preditus, est
exceptus.*

*Hom. 4. de
grat. actione.
Iob 1. v. 22.
Deum libe-
ris praeferi.*

*In 2. Thes. 4.
v. 12.*

*2. Reg. 12. 20
& 13. v. 31.*

*Epist. 15.
Plura exem-
pla vide in
epist. S. Hier.
ad Heliodor.
& in conso-
lat. Seneca
ad Mariam
c. 24.*

III. *Ab inevitabili necessitate moriendi omnibus ho-
minibus communi:* Quis enim perpetuo vixit, &
mortis inexorabilis vincula effugit? mortales su-
mus sicut lilia & flores omnes: ut ergo gramina
corrumpi, & solem occidere non ægrè patimur;
sic hominem mori æquo animo ferendum est.

VI. *Ab exemplis fidelium, qui siccis oculis libe-
rorum aliorumque funera pertulerunt.* Job cum
universalis liberorum turba periisset, *Non ejularit, ait*
S. Basilius, *non sibi evulsi comam, vocem ingenerosam*
nullam emisit; magis verò celebrem illam, & omnium
ore decantatam gratiarum actionem deprompsit: Do-
minus dedit, Dominus abstulit, sicut Domino pla-
cuit, ita factum est. Sit nomen Domini benedi-
ctum. Cum Patriarcha Abraham unicum suum fi-
lium sua manu interficere mandaretur, non restitit,
ait S. Chrysost. *imperanti, non rationem facti popo-*
scit; sed tanta cum alacritate paruit, ut & plura quoque
si imperata essent, factururus fuisset. S. Ambros. oratio-
ne de obitu Valentiniani: *David, ait, moriturum*
filium flebat: mortuum non dolebat, &c. Mater Ma-
chabæorum ob mortem septem filiorum lachry-
mis & luctui sese non tradidit, sed Deo egit gra-
tias, quòd illos igne, ferro, aliisque suppliciis ab
hac carne dissolvisset. Idem dici potest de S. Feli-
citate spectatrice Martyrii 7. filiorum, & de S. Sym-
phorosa item 7. filiorum Martyrum matre. S. Hie-
ronymus de S. Melania: *Calente, ait, adhuc mariti*
corpuscule, & necdum humato, duos simul perdidit fi-
lios, &c. *Quis illam tunc non putaret more lymphatico,*
sparsis crinibus, veste conscissa, lacerum pectus invade-
re? lachryma gutta non fluxit, stetit immobilis, & ad pe-
des advoluta Christi, quasi ipsum teneret, arrisit, expe-
ditius, inquit, tibi servitura sum Domine, quia tanto me
onere liberasti.

V. *Ab exemplis gentilium, qui ab immoderata il-
la suorum deploratione abstinuerunt.* Anaxago-
ras

ras, & Telamon nuntiata morte filii, responderunt, *sciebam me genuisse mortalem.*

In EPILOGO, monebitis Auditores, ut cogitent etiam sibi paulò post esse moriendum, & amorem liberorum, uxoris aliarumque rerum charissimarum amori Dei postponant; tum quia primum & maximum mandatum est, de Deo ex toto corde, anima visceribus, diligendo; tum quia Christus disertè contestatus est: *Qui amat patrem aut matrem plus quàm me, non est me dignus.* Et: *Qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus.* Matth. 10. v. 37.

VI. VITUPERATIO HYDROPIS
divitiarum seu Avaritiæ.

EXORDIUM ducetur à dignitate nostræ conditionis, qui ad hoc solum creati sumus, & in hoc redempti, ut summo illo bono semper fruamur; totam verò hanc mundi machinam fabricatus est Deus, ut omnia nostris servirent usibus.

PROPOSITIO: Cùm igitur admodum sordidum sit, & angusti animi, pauperes Christi discipulos, & ad longè meliorem possessionem vocatos, res mortuas & vilissimas, quas etiam gentiles magno animo contempserunt, ut magnum quiddam admirari, decretum tibi esse dices, Auditores ab ardente cumulandi divitias siti dehortari.

CONFIRMATIONIS I. LOCUS, *ab effectis* Bar. 3. v. 14. Greg. 4. mor. c. 3. *hujus morbi.* PRIMÒ, Quòd regno cælorum nos excludat, & æternis inferni pœnis addicat. Sic enim loquitur Propheta Baruch: *Vbi sunt qui argentum thesaurizant, & aurum in quo confidunt homines? exterminati sunt, & ad inferos descenderunt.* Et Christus: *Va vobis divitibus, qui habetis hic consolationem vestram.* Et: *Facilius est camelum, &c. Tum S. Jacobus: Agite nunc divites, &c.* alterius vitæ gaudia sperent?

SECUNDÒ, Quòd insana hæc divitiarum appetitio semper cum proximi injuria sit conjuncta. Cap. 5. v. 13. Col. 3. v. 4.